

اهمیت پرچم ایران باستان در میدان جنگ و برای سرباز ایرانی

درفش کاویان

تئودوسیوس دوم امپراتور روم ۱۲ مه سال ۴۲۰ میلادی در آخرین دیدار خود با افسران واحدهای ارتش این کشور که عازم جنگ با ایران بودند به آنان توصیه کرد که پس از رو به رو شدن دو ارتش و آغاز زد و خورد، بهترین هنگام رومی را مأمور تصرف پرچم ایران کنند و تأکید کرد که با تصرف پرچم، سربازان ایران روحیه خود را از دست خواهند داد که عاملی است مهم به سود ما.

مورخ ارتش روم که در این جلسه حضور داشت و بعداً ناظر صحنه های این جنگ ایران و روم بود که دو سال طول کشید نوشته است که در جریان جنگ، نیروهای رومی بارها کوشیدند تا پرچم ایران را به دست آورند، ولی موفق نشدند. این مورخ سپس به توصیف این پرچم و روش

محافظت از آن پرداخته و نوشته است: ابعاد پرچم ایران (درفش کاویان) هفت متر در پنج متر است (اندازه ها بعدا به نظام متریک محاسبه شده است)، بر بالای آن نقش یادآوری اهورا مزدا (فروهر) قرار دارد، علامت برجسته پرچم با نخ های سیم و زر و گوهرهای گرانبها (یاقوت و ...) دوخته شده و این گوهرها به گونه ای قرار گرفته اند که اشعه آفتاب را تا مسافتی دور منعکس می کنند. این پرچم در جریان جنگ روی یک تپه یا زمین مرتفع قرار داده می شود و سه ردیف سرباز نیزه دار بلند قامت دایره وار از آن محافظت می کنند.

جنگی که از آن یاد شد در سال ۴۲۲ میلادی با امضای یک پیمان صلح میان دو ابر قدرت وقت پایان گرفت. باید دانست که پرچم ملی ایران باستان تنها یک بار تصرف شد و آن در جریان جنگ قادسیه در نوامبر سال 637 میلادی بود. با از دست رفتن پرچم، امپراتوری ساسانیان نیز از میان رفت.